בבא בהרשאה (ה) והאמרי נהרדעי א לא כתבינן (ו) אדרכתא אמטלטלי ה"מ היכא דכפריה אבל היכא דלא כפריה (ז) כתבינן: זכר ונקבה (ג) אין כאן לכהן כלום: תנא רב הונא ב שני זכרים ונקבה אין כאן לכהן כלום ותנא דידן כיון דבשני אנשים הוא דמשכחת לה באיש אחד ושתי נשים לא משכחת לה לא מתני ליה: **מתני'** ג מת הבן (ט) בתוך שלשים יום אע"פ שנתן לכהן יחזיר (י) לאחר ל' יום אע"פ שלא נתן יתן מת ביום שלשים כיום שלפניו ר' עקיבא אומר אם נתן לא יטול ואם לא נתן לא יתן: **גמ'** מאי טעמייהו דרבנן גמרי ו חדש ז חדש ממדבר מה התם ומעלה אף הכא נמי ומעלה ור"ע מספקא ליה מדאיצטריך למכתב ומעלה גבי ערכין ולא גמרי ממדבר הוו להו שני כתובים הבאים כאחד (ג) וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין או דלמא כי אין מלמדין לעלמא אבל לגופייהו מלמדין ומשום הכי (ג) מספקינן ליה אמר ט רב אשי ח הכל מודים לענין אבילות יום שלשים כיום שלפניו ד] (ג) (ה) י ואמר שמואל הלכה כדברי המיקל באבל: **מתני'** י מת כ האב בתוך שלשים (ה) בחזקת שלא נפדה עד שיביא ראיה שנפדה לאחר שלשים יום בחזקת שנפדה עד שיאמרו לו שלא נפדה (ה) ל הוא לפדות ובנו לפדות הוא קודם לבנו רבי יהודה אומר בנו קודמו שמצותו על אביו ומצות בנו עליו: **גמ'** (ט) איתמר הפודה את בנו בתוך שלשים יום רב אמר בנו פדוי ושמואל אמר אין בנו פדוי (ד) ו) מ דכולי עלמא מעכשיו אין בנו פדוי לאחר שלשים יום ואיתנהו למעות ודאי בנו פדוי כי פליגי לאחר שלשים יום ונתעכלו המעות רב אמר נ בנו פדוי מידי דהוה ס אקידושי אשה התם לאו (ע) אע"ג דנתעכלו המעות הוו ו) קידושי

הבא

בבא בהרשאה. שני האחות כתבו הרשאה האחד לחבירו ובא בעל הרשאה ותובעו ממה נפשך אם שלי את החזיר לי את שלי ואם של חבירי את החזיר לי את שלו שהרי יש לי הרשאה: **אדרכתא.** הרשאה אמטלטלי דהוציא ואינן בעין מיחזי כשיקרא שמא אין בידו מאל זה כלום ותימוי סהדי אשיקרא: **היכא דכפריה.** לוה למלוה מו לא כתב מלוה הרשאה עלייהו משום דמיחזי כשיקרא: **תני רב הונא.** גבי שתי נשים של ב' אנשים שלא בכרו וילדו שני זכרים ונקבה במחבא אין כאן לכהן כלום ואע"ג דחד הוי בכור ממ"נ דאם האחת ילדה ב' זכרים האחד בכור ואם זכר ונקבה ילדה נמלאת חבירתה (ה) יולדת זכר לבדו והוא בכור ואפ"ה הבן אינו חייב לפדות את עצמו דא"ל שמא אין אני בכור אלא חבירי: **באיש אחד ושתי נשים לא משכחת לה.** דכיון דאיכא חד בכור יהיב ה' סלעים לכהן להכי לא תני ליה דכל הנך דתנא כאן אין כאן לכהן כלום שוין בין איש אחד ושתי נשיו בין בשתי נשים של שני אנשים: **מתני' מת הבן בתוך ל'.** אבכורות ודאין דעלמא קאי (ו) נמי: **יחזיר.** דנפל הוה ולא מיחייב בפדיון עד לאחר שלשים: **כיום שלפניו.** אף ע"פ שנתן יחזיר לו: **גמ' ממדבר.** כתיב הכא (במדבר יח) ופדויו מבן חדש תפדה וכתיב במדבר (שם ג) פקוד כל בכור זכר מבן חדש ומעלה: **ומעלה.** משמע לאחר שלשים: **מספקא ליה.** אי גמרי מהתם דמדאיצטריך ומעלה בערכין אם מבן שנים (ח) ומעלה וגו' וגמר במסכת ערכין (דף יח.) שנה שנה לג"ש שכשם שנות שנים כלמטה הימנו להחמיר אף שנת חמש ושנת עשרים כלמטה (ט) אע"ג דלהקל והוא הדין לענין בן חדש דיום ל' כלמטה אע"ג דלהקל ולא גמר חדש חדש ממדבר דלא יהא (י) נערך עד לאחר שלשים: **הוו.** דערכין ודמדבר הוי שני כתובין הבאין כאחד ואין מלמדין על פדיון הבן: **או דלמא כי אמר אין מלמדין.** שני כתובין ה"מ לעלמא דלא משתעי (יא) מבכור ודערכין כמו אי הוה כתב חדש במידי אחרינא: **אבל לגופייהו.** כגון בכורי דורות מבכורי מדבר דלוי ואידי בבכור הוא משתעי מלמדין ומדמספקא (יב) לן קאמר אם נתן לא יטול ואם לא נתן לא יתן: **לענין אבילות.** אם מת ולד בתוך שלשים (יג) אין אבילות חלה על אביו דאימר נפל הוא: **מתני' שלא נפדה.** דלא עביד איניש דפריק תוך שלשים עד שיביא ראיה: **לאחר שלשים בחזקת שנפדה.** דכהן הוי מוליא מחבירו והוא כמו: **עד שיאמרו לו.** לבן שלוה אביו בשעת מיתתו שלא נפדה ובאמירה סגיא בלא עדות גמורה דהך חזקה דמחזקינן ליה בחזקת שנפדה (יד) לאו זו היא חזקה מעלייתא דרובא דאינשי לא עבדי לאפרע חובו מיד והכא (טו) לא שייך למימר עד שיביא ראיה (ז) דהכא יכול לומר לו הבן לכהן דעלמא יהביה אבא: **שמצותו על אביו.** מצות פדייתו של אב זה היתה על אביו שמת ומצות בנו עליו: **גמ' דכ"ע.** אי אמר ליה מעכשיו יהא בנו פדוי לאו פדיון הוא אלא מתנה בעלמא דהא בתוך שלשים לא (טז) שייכא פדייה ואי אמר בתוך ל' הרי לך המעות ולאחר שלשים יחול פדיון בני ואיתנהו מעות ביד כהן בעין לאחר שלשים ודאי פדוי כמאן דיהיב להו ניהליה השתא: **נתעכלו.** שאינן בעין: **אקידושי אשה.** דאי יהיב לה השתא מידי ואמר לה התקדשי לאחר שלשים יום הויא מקודשת כדאמרינן במסכת קדושין (דף נט.):

ת"ש

ה"מ היכא דכפריה. תימה דלליגנא קמא במרובה (ב"ק דף ע.) דלא מפליג בין כפריה ללא כפריה מאי איכא למימר וכן יש להקשות ממתני' (יז) פרק שבועת העדות (שבועות דף לג:) גבי איש פלוני כהן איש פלוני לוי דדייק הא מנה לפלוני ביד פלוני חייבין והא אמרת עד שישמע מפי תובע ומשני כגא בהרשאה ופריך והא אמרי נהרדעי כו' ה"מ היכא דכפריה כו' ומיהו ההוא איכא לאוקומי בפקדון ללישנא קמא דנהרדעי (יח) דכיון שיכול להקדיש בפקדון כדמוכח בפ' המוכר את הספינה (ב"ב דף פח.) גבי ההוא דאייתי קרי לפום נהרא ה"נ יכול להרשות דחד טעמא הוא כדמוכח (יט) ויש לתרץ הך דשמעתין (ל)[בקרקעות] ואליבא (ל)[דרבי] דאית ליה לקמן בפירקין (דף נא.) פודין בקרקעות (כ) כמו שפודין במטלטלי (מ) דאמקרקעי כתבינן אדרכתא דאמטלטלי דוקא לא כתבינן דאינו ברשותו אי נמי איכא לאוקמה כרבי נתן דמדרבי נתן יכול להוציא מידו אם חבירו חייב (כא) ואין לו מה לפרוע אי נמי איכא לאוקמה כגון שנתן אחד לחבירו במעמד שלשתן ומיהו צריך עיון (כב) דלמא היכא דאין יכול להוציא מידו בבית דין לא תקון רבנן מעמד שלשתן כי היכי דלא תקון מעמד שלשתן בכתובה משום דלא ניתנה לגבות מחיים כדפרישית בהחובל (ב"ק דף פט.) ועוד יש לתרץ דדלמא אם שניהם מלויים לפניו ומלווים (כג) לתת לאחר חייב להחזיר ולא הוצרך להעמיד בבא בהרשאה אלא כדי שיוכל האחד להוציא מידו בפני עצמו: **אבל** בדלא כפריה כתבינן. מה שנוהגים עכשיו לכתוב הרשאה אפילו (כד) כפריה אומר ר"ת דהיינו טעמא דלא כתבינן לנהרדעי היינו משום דמיחזי כשיקרא כדאמרי' במרובה (ב"ק ע.) ובכתובות (דף פה.) מוכח דלמיחזי כשיקרא לא חיישינן ובמרובה [שם ד"ה אמטלטלין] הארכתי: **מת** (כה) בנו בתוך שלשים יום כו' יחזיר לו ה' סלעים. פירש בקונטרס משום דנפל הוא ונחגס פירש כן דאפילו קים לן ביה דכלו לו חדשיו כגון חדש תלה רחמנא: **לאחר** שלשים אע"פ שלא נתן יתן. (כו) בפסחים בסופו (דף קכא:) אמרינן דאבי הבן מברך שתים ויש לספק (כז) כיון שמת אם מברך שהחיינו מכיון דזוכה לקיים המצוה ואין לתמוה אהא דלא מברכינן שהחיינו על כל מילה ומילה כמו על כל פדיון הבן דשאני מצות פדיון הבן דלא שכיחא: **מת** ביום שלשים כיום שלפניו ר' עקיבא אומר כו'. גרים התולך (יבמות דף לו:) אמרינן התם תניא רשב"ג אומר כל ששהה ל' יום באדם אינו נפל הא לא שהה ספיקא הוי ולאיתמר מת בתוך שלשים יום ועמדה ונתקדשה אם אשת ישראל היא חולצת וברוב הספרים גרסינן בסוף פרק רבי אליעזר דמילה (שבת דף קלו.) מת ביום שלשים וכן גורס (כח) ר"י ור"ח גורס כן ונראה (ט) דגורס תוך שלשים דכיון דאמרי רבנן הכא יום שלשים כיום שלפניו (ט) ור"ח משוי ליה ספיקא ופליגי רבנן ורבן שמעון בן גמליאל גם ביום שלשים מה לי ביום שלשים ומה לי בתוך ל' יום גם בשאלתות (ט) גורס תוך שלשים ומיהו בהלכות גדולות כתוב דביום ל' אפילו פיהק ומת לא הוי נפל לרבנן ודוקא תוך שלשים הוא דאמרינן במסכת שבת פיהק ומת דברי הכל מת הוא משמע דגרסינן ביום שלשים (כט) ומפרשי מת כמשמעו פיהק ומת וקחשיב פיהק ומת ביום שלשים כיון שמי כל כך כנפל מן הגג תוך שלשים ועוד יש לקיים גירסא זו אם כנפל מן הגג ואכלו ארי ביום שלשים דוקא הוא דסמכינן אדרבנן ושמא אפי' לענין אבילות (ג) דהוי ככר קיימא: **כיום** שלפניו. וא"ת (ל) דכרים החולץ (יבמות דף לו:) משמע דפשיטא לן מן התורה אפי' תוך ל' דחי הוא דאמר מת בתוך ל' ועמדה ונתקדשה אם אשת כהן היא אינה חולצת וי"ל דהתם בנפל מן הגג או אכלו ארי כרבנן דפליגי ארבן שמעון בן גמליאל בסוף ר"א דמילה אבל הכא בפיהק ומת דכולי עלמא מת הוא ומיהו (ט) אפ"ה איירי הכא בנפל מן הגג כי התם אין לחוש דהכי נמי פסקינן בסוף אם לא הביא כרבן שמעון בן גמליאל לענין אבילות להקל אף על גב דבאשת כהן דלא אפשר סמכינן אדרבנן ושריא בלא חליצה וא"ת דהכא מקילין כל כך לענין אבילות

אפילו

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

רבינו גרשום

בבא כל אחד בהרשאה ואמר ליה אי את דידי הוא אהדר לי ואי דחבראי הא נקיטנא הרשאה מיניה. אבל לאחרי כהנים לא מצי עבדי הרשאה. דלכל חד אמר אנא לית לי אלא ה' סלעים דחי: אדרכתא. הרשאה. היכא דכפריה. משום דמיחזי כשיקרא: תני רב הונא. מוסיף על מתניתי' דאתת בכרה ואחת שלא בכרה של ב' אנשים וילדו כו'. מוסיף ב' זכרים ונקבה אין כאן לכהן כלום דמצי אמר מי שלא בכרה אשתו דלמא איתתי יליד זכר ונקבה ואיני יודע איזה יצא ראשון: ותנא דידן. דלא תני לה דכיון דלא משכחת לה באיש ושתי נשיו שאחת ביכרה ואחת לא ביכרה דממה נפשך [illegible]

עין משפט נר מצוה

[illegible]

תורה אור השלם

1. וּפְדוּיָו מִבֶּן חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף חֲמֵשֶׁת שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הוּא: במדבר יח טז
2. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה פְּקֹד כָּל בְּכֹר זָכָר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמָעְלָה וְשָׂא אֵת מִסְפַּר שְׁמֹתָם: במדבר ג מ

מוסף רש"י

[illegible]